

Sygn. akt V KZ 44/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **G. P.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2022 r. ,

zażalenia skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi, sygn. akt II AKo 18/22, w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego Grzegorza Parkota o wznowienie postępowania,

postanowił:

stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

UZASADNIENIE

Obrońca z urzędu, wyznaczony skazanemu G. P. na jego wniosek, powiadomił pismem, które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Łodzi 19 kwietnia 2022 r., że nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Apelacyjny w Łodzi pismem z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKo 18/22, wezwał skazanego G. P. do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania z dnia 17 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 35/21 toczącej się w Sądzie Okręgowym w Łodzi, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi SSA zarządzeniem z dnia 23 maja 2022 r., sygn. akt II AKo 18/22, odmówił przyjęcia

wniosku skazanego G. P. o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt V Ka 35/21. W uzasadnieniu sędzia wskazał, że skazany G. P., wezwany zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 20 kwietnia 2022 r. do usunięcia braku formalnego pisma, nie zastosował się do wezwania.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego G. P. zażaleniem z dnia 31 maja 2022 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego w Łodzi: 2 czerwca 2022 r.). Uzasadniając pismo skazany G. P. wniósł o ponowne przesłanie karty 14 akt sprawy oraz ponowne wyznaczenie terminu do usunięcia braku formalnego wniosku, a ponadto „cofnięcie” zarządzenia z dnia 23 maja 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 20 lipca 2022 r., sygn. akt II Akz 389/22, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu jako właściwemu do rozpoznania zażalenia skazanego na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku skazanego na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy był niewłaściwy, w związku z czym sprawę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

Zgodnie z przepisem art. 35 § 1 k.p.k. sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. Z kolei art. 27 k.p.k. stanowi, że Sąd Najwyższy rozpoznaje kasacje oraz środki odwoławcze i inne sprawy w wypadkach określonych w ustawie.

Sąd Najwyższy podziela stanowisko przedstawione w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt III KZ 46/21, z dnia 24 listopada 2021 r., sygn. akt V KZ 51/21, z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt II KZ 53/21, z dnia 10 lutego 2022 r., sygn. akt V KZ 1/22, wskazujące na niewłaściwość Sądu Najwyższego do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem sądu okręgowego wydane w trybie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 k.p.k. przez przewodniczącego (upoważnionego sędziego) wydziału karnego sądu apelacyjnego.

Należy zgodzić się ze wnioskowaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w powyższych orzeczeniach, zgodnie z którym za przyjęciem właściwości sądu

apelacyjnego do rozpoznania zażalenia na zarządzenie przewodniczącego wydziału (upoważnionego sędziego) sądu apelacyjnego, wydane w trybie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., przemawia kompetencja sądu apelacyjnego do rozpoznania zażalenia na orzeczenie tego sądu o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie, z powodu jego oczywistej bezzasadności, wydane w trybie art. 545 § 3 k.p.k. (wnioskowanie *a maiore ad minus*). Skoro więc Sąd Apelacyjny jest właściwy do rozpoznania zażalenia na orzeczenie tego Sądu wydane w trybie art. 545 § 3 k.p.k. o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie z powodu jego oczywistej bezzasadności, to tym bardziej jest właściwy i kompetentny do rozpoznania zażalenia na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego, wydane w trybie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 k.p.k. i art. 545 § 1 k.p.k.

Co więcej, zgodnie z art. 547 § 1 k.p.k. na postanowienie sądu apelacyjnego (albo Sądu Najwyższego) oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania zażalenie nie przysługuje. Takie zażalenie przysługuje bowiem wyłącznie od orzeczenia sądu okręgowego. Oznacza to w rezultacie, że w wypadku orzeczeń wydanych w sądzie apelacyjnym, których Sąd Najwyższy z mocy ustawy nie kontroluje w trybie odwoławczym, przyjąć należy, że również zarządzenia o charakterze formalnym, odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, nie podlegają zaskarżeniu do Sądu Najwyższego, albowiem należą do właściwości sądu apelacyjnego. Jedynie zażalenia na zarządzenia prezesa Sądu Najwyższego odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania podlegają rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy (zob. szerzej postanowienie SN z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt III KZ 46/21).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[as]

I.n